EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 21.10.2015
COM(2015) 517 final

2015/0242 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä tehtyjen päätösten 2009/791/EY ja 2009/1013/EU muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Neuvosto voi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY[1] 395 artiklan 1 kohdan mukaisesti antaa yksimielisesti komission ehdotuksesta jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitusta direktiivistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi.

Saksan liittotasavalta pyysi 19. maaliskuuta 2015 ja Itävallan tasavalta 16. maaliskuuta 2015 komissiossa saapuneiksi kirjatuilla kirjeillä lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia muuhun kuin yrityskäyttöön.

Komissio antoi direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Itävallan ja Saksan hakemukset tiedoksi muille jäsenvaltioille 15. syyskuuta 2015 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Itävallalle ja Saksalle 17. syyskuuta 2015 päivätyillä kirjeillä saaneensa kaikki hakemusten arviointiin tarvitsemansa tiedot.

Direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisia liiketoimiaan varten tehdyistä hankinnoista kannettu arvonlisävero. Direktiivin 2006/112/EY 168 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että muihin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on vähennyskelpoista vain siltä osin kuin omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Direktiivin 2006/112/EY 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myös soveltaa tätä sääntöä kustannuksiin, jotka liittyvät niiden määrittelemiin muihin liikeomaisuuteen kuuluviin tavaroihin.

Itävallan ja Saksan pyytämä toimenpide eroaa kuitenkin mainituista periaatteista, ja sillä suljetaan kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia verovelvollisen yksityisiin tarpeisiin tai muuhun kuin yrityskäyttöön, muu kuin liiketoiminta mukaan luettuna.

Itävallalle oli alun perin annettu lupa poikkeustoimenpiteeseen 13 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/866/EY[2] 31. joulukuuta 2009 saakka, ja luvan voimassaoloaikaa jatkettiin 22 päivänä joulukuuta 2009 tehdyllä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2009/1013/EU[3] 31. joulukuuta 2012 saakka ja 13 päivänä marraskuuta 2012 tehdyllä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU[4] 31. joulukuuta 2015 saakka.

Saksalle oli alun perin annettu lupa poikkeustoimenpiteeseen 13 päivänä toukokuuta 2003 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2003/354/EY[5] 30. kesäkuuta 2004 saakka, ja luvan voimassaoloaikaa jatkettiin 19 päivänä marraskuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/817/EY[6] 31. joulukuuta 2009 saakka, 20 päivänä lokakuuta 2009 tehdyllä neuvoston

1 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUVL L 371, 18.12.2004, s. 47.
3 EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21.
4 EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8.
5 EUVL L 123, 17.5.2003, s. 47.
6 EUVL L 357, 2.12.2004, s. 33.

päätöksellä 2009/791/EY[7] 31. joulukuuta 2012 saakka ja 13 päivänä marraskuuta 2012 tehdyllä neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU 31. joulukuuta 2015 saakka.

Itävalta ja Saksa ilmoittivat komissiolle esittämissään hakemuksissa, että ne ovat soveltaneet kyseistä erityistoimenpidettä tähän asti menestyksekkäästi ja että niiden saamien kokemusten mukaan toimenpide on erittäin hyödyllinen, sillä se yksinkertaistaa arvonlisäveron kantoa ja estää veropetokset ja veron kiertämisen.

Lupa poikkeuksen soveltamiseen annetaan yleensä rajoitetuksi ajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide aiheellinen ja tehokas. Komissio ymmärtää Itävallan ja Saksan toimittamien tietojen perusteella, että 90 prosentin / 10 prosentin suhde yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä muodostaa vieläkin hyvän pohjan niiden liiketoimien valinnalle, joiden osalta yrityskäyttöä voidaan pitää vähäisenä.

Sen vuoksi kyseinen erityistoimenpide helpottaa niin veroviranomaisten kuin liikeyritystenkin työtä, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, joihin sovellettiin vähennysoikeuden rajoitusta niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Tämä koskee erityisesti direktiivin 2006/112/EY 16 tai 26 artiklan mukaista yksityiskäytön mahdollista verottamista tai mainitun direktiivin 184–192 artiklan mukaisesti edellytettyjä vähennysten oikaisuja. Toimenpide vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron määrään. Sen vuoksi on asianmukaista pidentää poikkeustoimenpiteen voimassaoloa.

Poikkeuksen voimassaoloa olisi kuitenkin jatkettava vain määräajaksi, jotta voidaan arvioida, ovatko edellytykset, joihin poikkeus perustuu, yhä ennallaan. Sen vuoksi ehdotetaan, että poikkeuksen voimassaoloa jatketaan vuoden 2018 loppuun ja että Itävaltaa ja Saksaa pyydetään esittämään viimeistään 1. huhtikuuta 2018 kertomus, jossa mm. tarkastellaan uudelleen yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä sovellettua suhdetta, johon vähennysoikeuden rajoitus perustuu, sekä toimenpiteen jatkamista koskeva hakemus, jos ne suunnittelevat hakevansa poikkeuksen voimassaolon jatkamista vuoden 2018 jälkeen.

- **Johdonmukaisuus suhteessa tällä politiikan alalla voimassa oleviin politiikkaa koskeviin säännöksiin**

Direktiivin 2006/112/EY 176 artiklan mukaan neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan mukaan jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan vähennysoikeutta.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (muun kuin yksinomaisen toimivallan osalta)**

Ehdotus kuuluu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

[7] EUVL L 283, 30.10.2009, s. 55.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Päätös koskee jäsenvaltioille niiden omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity mitään velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on kapea, erityistoimenpide on tavoitteeseensa nähden oikeasuhteinen.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Neuvoston direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on ainoa soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäisille jäsenvaltioille.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Ei sovelleta.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksella on mahdollisia myönteisiä vaikutuksia sekä yrityksiin että viranomaisiin, koska sillä voidaan yksinkertaistaa veronkantoa. Itävalta ja Saksa ovat pitäneet tätä ratkaisua sopivana toimenpiteenä, ja se on rinnastettavissa muihin poikkeuksiin, joita on ollut aiemmin tai joita on yhä voimassa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelu- ja raukeamislausekkeet.

2015/0242 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

luvan antamisesta Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä tehtyjen päätösten 2009/791/EY ja 2009/1013/EU muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[8] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Saksalle myönnettiin poikkeustoimenpide neuvoston päätöksellä 2009/791/EY[9] ja Itävallalle neuvoston päätöksellä 2009/1013/EU[10]. Toimenpiteen soveltamista jatkettiin neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU[11] 31 päivään joulukuuta 2015.

(2) Erityistoimenpide poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta, jotka koskevat verovelvollisen oikeutta vähentää arvonlisävero, joka on kannettu verovelvollisen verollisia liiketoimiaan varten vastaanottamien tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Poikkeustoimenpiteen tarkoituksena on sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä käytetään yli 90 prosenttia verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisesti muuhun kuin yrityskäyttöön tai muuhun kuin liiketoimintaan.

(3) Jotta otettaisiin huomioon yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jonka mukaan tuotantopanoksiin sisältyvää arvonlisäveroa, joka liittyy verovelvolliselle aiheutuviin kustannuksiin, ei voida vähentää, jos se liittyy toimiin, jotka niiden muu kuin liiketoiminnallinen luonne huomioon otettuna eivät kuulu direktiivin 2006/112/EY soveltamisalaan, on aiheellista selventää, että erityisiä toimenpiteitä sovelletaan myös tavaroihin ja palveluihin, joita käytetään muuhun kuin liiketoimintaan.

---

8 EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

9 Neuvoston päätös 2009/791/EY, tehty 20 päivänä lokakuuta 2009, luvan antamisesta Saksan liittotasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (EUVL L 283, 30.10.2009, s. 55).

10 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2009/1013/EU, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista (EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21).

11 Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2012/705/EU, annettu 13 päivänä marraskuuta 2012, luvan antamisesta Saksalle ja Itävallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavaa toimenpidettä tehtyjen päätöksen 2009/791/EY ja täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta (EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8).

(4) Erityistoimenpiteen tavoitteena on yksinkertaistaa verotusta ja veronkantoa. Toimenpide vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron määrään.

(5) Saksa pyysi 16 päivänä maaliskuuta 2015 ja Itävalta 19 päivänä maaliskuuta 2015 komissiossa saapuneiksi kirjatuilla kirjeillä lupaa erityistoimenpiteen soveltamisen jatkamiseen.

(6) Komissio on direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antanut Itävallan ja Saksan hakemukset tiedoksi muille jäsenvaltioille 15 päivänä syyskuuta 2015 päivätyillä kirjeillä. Komissio on ilmoittanut Itävallalle ja Saksalle 17 päivänä syyskuuta 2015 päivätyillä kirjeillä saaneensa kaikki hakemusten arviointia varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

(7) Itävallan ja Saksan toimittamien tietojen mukaan nykyisen erityistoimenpiteen soveltamisen perusteena ollut oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne on pysynyt muuttumattomana. Itävallalle ja Saksalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa tämän erityistoimenpiteen soveltamista määräajan, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018, jotta poikkeustoimenpiteen tarpeellisuutta ja tehokkuutta samoin kuin yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välistä prosenttiosuutta voidaan tarkastella uudelleen.

(8) Jos Itävalta tai Saksa katsoo, että toimenpidettä on tarpeen jatkaa vielä vuoden 2018 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, johon sisältyy sovelletun prosenttiosuuden uudelleentarkastelu, ja toimenpiteen jatkamista koskeva hakemus viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018, jotta komissiolla on riittävästi aikaa tarkastella hakemusta.

(9) Poikkeuksilla on vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan arvonlisäveron kokonaismäärään, eikä se vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin,

(10) Sen vuoksi päätöksiä 2009/791/EU ja 2009/1013/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2009/791/EY 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään, Saksalle annetaan lupa sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisemmin muuhun kuin yrityskäyttöön tai muuhun kuin liiketoimintaan.

2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018.

Mahdollinen hakemus tässä päätöksessä tarkoitetun erityistoimenpiteen voimassaolon jatkamiseksi on jätettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

2 artikla

Korvataan päätöksen 2009/1013/EU 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään, Itävallalle annetaan lupa sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettava arvonlisävero, jos niistä yli 90 prosenttia käytetään verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityisiin tarpeisiin tai yleisemmin muuhun kuin yrityskäyttöön tai muuhun kuin liiketoimintaan.

2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018.

Mahdollinen hakemus tässä päätöksessä tarkoitetun erityistoimenpiteen voimassaolon jatkamiseksi on jätettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle ja Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja